ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 1990

σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς

(90/425/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει τα μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992·

ότι η αρμονική λειτουργία των κοινών οργανώσεων αγοράς για τα ζώα και τα προϊόντα ζωικής προέλευσης, απαιτεί την εξάλειψη των εμποδίων κτηνιατρικής και ζωοτεχικής φύσης όσον αφορά την ανάπτυξη των ενδοκοινοτικών συναλλαγών των εν λόγω ζώων και προϊόντων· ότι, για το σκοπό αυτό, η ελεύθερη κυκλοφορία των γεωργικών προϊόντων αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο των κοινών οργανώσεων αγοράς και πρέπει να επιτρέπει την ορθολογική ανάπτυξη της γεωργικής παραγωγής καθώς και την άριστη χρησιμοποίηση των μέσων παραγωγής·

ότι, στον κτηνιατρικό τομέα, τα σύνορα χρησιμοποιούνται τώρα για τη διενέργεια ελέγχων που αποσκοπούν να εξασφαλίσουν την προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων·

ότι ο τελικός στόχος αποσκοπεί να περιορίσει τους κτηνιατρικούς ελέγχους στον τόπο αποστολής· ότι η πραγματοποίηση του στόχου αυτού συνεπάγεται την εναρμόνιση των κυριοτέρων απαιτήσεων όσον αφορά την προστασία της υγείας των ζώων·

ότι, με την προοπτική της πραγματοποίησης της εσωτερικής αγοράς και μέχρις ότου πραγματοποιηθεί αυτός ο στόχος, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στους ελέγχους που πραγματοποιούνται στον τόπο αποστολής και να διοργανωθούν οι έλεγχοι που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν στον τόπο προορισμού· ότι η λύση αυτή συνεπάγεται, ενδεχομένως, την κατάργηση των κτηνιατρικών ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας και ότι, στα πλαίσια αυτά, δικαιολογείται η διατήρηση ενός υγειονομικού πιστοποιητικού και ενός εγγράφου αναγνώρισης που προβλέπονται από τους κοινοτικούς κανόνες·

ότι η λύση αυτή συνεπάγεται την ενίσχυση της εμπιστοσύνης όσον αφορά τους κτηνιατρικούς ελέγχους που πραγματοποιούνται από το κράτος αποστολής, ιδίως με τη θέση σε εφαρμογή ενός ταχέος συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών· ότι πρέπει αυτό να φροντίζει ώστε οι κτηνιατρικοί έλεγχοι να πραγματοποιούνται με τον κατάλληλο τρόπο·

ότι, στο κράτος προορισμού, οι κτηνιατρικοί έλεγχοι μπορούν να πραγματοποιούνται δειγματοληπτικά στον τόπο προορισμού· ότι, εντούτοις, αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες παρατυπίας, ο κτηνιατρικός έλεγχος μπορεί να πραγματοποιηθεί στη διάρκεια της αποστολής των ζώων και των προϊόντων και ότι είναι δυνατόν στους μη εναρμονισμένους τομείς να διατηρηθεί η δυνατότητα θέσης σε απομόνωση·

ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η συνέχεια που πρέπει να δοθεί στον κτηνιατρικό έλεγχο, εφόσον διαπιστωθούν παρατυπίες στο εμπόρευμα·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία διακανονισμού των διαφορών που μπορεί να προκύψουν όσον αφορά τις αποστολές από μια εκμετάλλευση, κέντρο ή οργανισμό·

ότι πρέπει να προβλεφθεί καθεστώς διασφάλισης· ότι, στον τομέα αυτό, και ιδίως για λόγους αποτελεσματικότητας, η ευθύνη ανήκει καταρχήν στο κράτος αποστολής· ότι η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να ενεργεί γρήγορα, ιδίως επισκεπτόμενη τον τόπο και λαμβάνοντας τα κατάλληλα για την περίπτωση μέτρα·

ότι, για να είναι αποτελεσματικοί οι κανόνες που θεσπίζονται με την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να καλύπτουν το σύνολο των ζώων και προϊόντων που υπόκεινται στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές με κτηνιατρικές απαιτήσεις·

ότι, στη σημερινή κατάσταση της εναρμόνισης και μέχρις ότου υπάρξουν κοινοτικοί κανόνες, θα πρέπει να τηρηθούν, για τα ζώα και προϊόντα τα οποία δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο εναρμονισμένων κανόνων, οι απαιτήσεις του κράτους προορισμού, στο βαθμό που είναι σύμφωνες με το άρθρο 36 της συνθήκης·

ότι οι προαναφερόμενοι κανόνες θα πρέπει να εφαρμοσθούν στο ζωοτεχνικό έλεγχο·

ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν οι διατάξεις των οδηγιών που ήδη υπάρχουν στους νέους κανόνες που θέτει η παρούσα οδηγία·

ότι αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να επανεξετασθούν πριν από το τέλος του έτους 1993·

ότι θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η φροντίδα της λήψης των μέτρων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας· ότι,

(1) ΕΕ αριθ. C 225 της 31. 8. 1988, σ. 4.
(2) ΕΕ αριθ. C 326 της 19. 12. 1988, σ. 28.
(3) ΕΕ αριθ. C 56 της 6. 3. 1989, σ. 20.

για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία για την ύπαρξη στενής και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στα πλαίσια της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι κτηνιατρικοί έλεγχοι που πρέπει να γίνονται επί των ζώντων ζώων και των προϊόντων που καλύπτονται από τις οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Α ή επί αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 21 πρώτο εδάφιο, και τα οποία προορίζονται για το εμπόριο, να μην διενεργούνται πλέον, με την επιφύλαξη του άρθρου 7, στα σύνορα, αλλά να διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν, εξάλλου, ώστε ο έλεγχος των ζωοτεχνικών εγγράφων να υπόκειται στους κανόνες ελέγχου που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τον έλεγχο των καλών συνθηκών διαβίωσης των ζώων που μεταφέρονται, ούτε τους ελέγχους που πραγματοποιούνται στα πλαίσια των αποστολών που εκτελούνται χωρίς διάκριση από τις αρχές που είναι επιφορτισμένες με την γενική εφαρμογή των νόμων σε ένα κράτος μέλος.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. Κτηνιατρικός έλεγχος: κάθε υλικός έλεγχος ή/και διοικητική διατύπωση που αφορά τα ζώα ή τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και αποβλέπει με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, να εξασφαλίσει την προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων.

2. Ζωοτεχνικοί έλεγχοι: κάθε υλικός έλεγχος ή/και κάθε διοικητική διατύπωση που αφορά τα ζώα που καλύπτονται από τις αναφερόμενες στο σημείο II του παραρτήματος Α οδηγίες και που αποσκοπεί, αμέσως ή εμμέσως, στην βελτίωση των ζωϊκών φυλών.

3. Εμπόριο: συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 2 της συνθήκης.

4. Εκμετάλλευση: η γεωργική εγκατάσταση ή ο στάβλος ζωοεμπόρου, κατά την έννοια των ισχυόντων εθνικών κανόνων που ευρίσκονται στο έδαφος κράτους μέλους και στον οποίο διατηρούνται ή εκτρέφονται συνήθως τα ζώα που αναφέρονται στα παραρτήματα Α και Β, εκτός των ιπποειδών, καθώς και η εκμετάλλευση όπως καθορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διακίνηση των ιπποειδών και τις εισαγωγές ιπποειδών προέλευσης τρίτως χωρών (1).

5. Κέντρο ή οργανισμός: κάθε επιχείρηση που παράγει, αποθηκεύει, επεξεργάζεται ή χειρίζεται τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

6. Αρμόδια αρχή: η κεντρική αρχή κράτους μέλους που είναι αρμόδια για τη διενέργεια των κτηνιατρικών ή ζωοτεχνικών ελέγχων ή κάθε αρχή στην οποία η κεντρική αρχή έχει μεταβιβάσει την αρμοδιότητα αυτή.

7. Επίσημος κτηνίατρος: ο κτηνίατρος που ορίζεται από την αρμόδια αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Έλεγχοι καταγωγής

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε να μπορούν να προορίζονται για το εμπόριο μόνο τα ζώα και τα προϊόντα τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 1, τα οποία ανταποκρίνονται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα ζώα και τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Α πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των σχετικών οδηγιών που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα και τα ζώα και προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Β πρέπει να τηρούν τα πρότυπα υγειονομικού ελέγχου του κράτους μέλους προορισμού·

β) πρέπει να προέρχονται από εκμετάλλευση ή από κέντρο ή οργανισμό που υπόκειται σε τακτικούς επίσημους κτηνιατρικούς ελέγχους, σύμφωνα με την παράγραφο 3·

γ) πρέπει, αφενός, να αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας και, αφετέρου, να καταγράφονται κατά τρόπο που να επιτρέπει τον προσδιορισμό της εκμετάλλευσης ή κέντρου ή οργανισμού καταγωγής ή διέλευσης· τα εθνικά συστήματα αναγνώρισης και καταγραφής πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα αναγνώρισης και καταχώρισης που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο επεκτείνονται και στη διακίνηση των ζώων στο εσωτερικό τους·

δ) πρέπει να συνοδεύονται, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, από τα πιστοποιητικά υγειονομικού ελέγχου ή/και οποιοδήποτε άλλο έγγραφο προβλέπεται από τις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα Α, όσον αφορά δε τα άλλα ζώα και προϊόντα, από τη νομοθεσία του κράτους μέλους προορισμού.

Τα εν λόγω πιστοποιητικά ή έγγραφα, τα οποία εκδίδονται από τον επίσημο κτηνίατρο που είναι υπεύθυνος για την εκμετάλλευση, το κέντρο ή τον οργανισμό καταγωγής, ή, αν πρόκειται για τα έγγραφα που προβλέπονται από τη ζωοτεχνική νομοθεσία του παραρτήματος Α σημείο II, από την αρμόδια αρχή, πρέπει να συνοδεύουν το ζώο, τα ζώα ή τα προϊόντα μέχρι τον ή τους παραλήπτες·

ε) τα προσβαλλόμενα ζώα ή τα προϊόντα προσβαλλομένων ζώων δεν πρέπει να κατάγονται:

(1) Βλέπε σελίδα 42 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

i) από εκμεταλλεύσεις, κέντρα, οργανισμούς, ζώνες ή περιοχές που υπόκεινται σε περιορισμούς βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας όταν εφαρμόζεται για τα ζώα ή τα προϊόντα αυτών των ζώων, λόγω της υποψίας, της εμφάνισης ή της ύπαρξης κάποιας από τις νόσους που αναφέρονται στο παράρτημα Γ ή λόγω της εφαρμογής μέτρων διασφάλισης,

ii) από εκμετάλλευση, κέντρο, οργανισμό, ζώνη ή περιοχή όπου επιβάλλονται επίσημοι περιορισμοί, λόγω της υποψίας, της εμφάνισης ή της ύπαρξης νόσων, άλλων από αυτές που αναφέρονται στο παράρτημα Γ ή της εφαρμογής μέτρων διασφάλισης,

iii) εφόσον προορίζονται για εκμεταλλεύσεις ή κέντρα ή οργανισμούς που βρίσκονται σε κράτη μέλη που έχουν λάβει εγγυήσεις σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ ή σύμφωνα με άλλους ισοδύναμους κοινοτικούς κανόνες οι οποίοι είτε έχουν θεσπισθεί είτε θα θεσπισθούν ή σε κράτος μέλος του οποίου τμήμα ή το σύνολο του εδάφους έχει αναγνωρισθεί ως απαλλαγμένο βάσει της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας, από εκμετάλλευση η οποία δεν παρέχει τις εγγυήσεις που απαιτεί αυτό το κράτος μέλος για όσες νόσους δεν προβλέπονται στο παράρτημα Γ,

iv) όταν προορίζονται για κράτος μέλος του οποίου τμήμα ή το σύνολο του εδάφους του έχει λάβει πρόσθετες εγγυήσεις σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ ή σύμφωνα με άλλους ισοδύναμους κοινοτικούς κανόνες οι οποίοι είτε έχουν θεσπισθεί είτε θα θεσπισθούν, από εκμετάλλευση, κέντρο ή οργανισμό, και ενδεχομένως, από τμήμα εδάφους που δεν παρέχει τις προβλεπόμενες πρόσθετες εγγυήσεις.

Η αρμόδια αρχή της χώρας καταγωγής βεβαιώνεται πριν από την έκδοση του πιστοποιητικού ή του συνοδευτικού εγγράφου, ότι οι εκμεταλλεύσεις, τα κέντρα ή οι οργανισμοί ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο·

στ) όταν η μεταφορά αφορά πολλούς τόπους προορισμού, τα ζώα ή τα προϊόντα πρέπει να χωρίζονται σε τόσες παρτίδες όσοι είναι και οι τόποι προορισμού. Κάθε παρτίδα πρέπει να συνοδεύεται από τα πιστοποιητικά ή/και τα έγγραφα που αναφέρονται στο στοιχείο δ)·

ζ) όταν τα ζώα ή τα προϊόντα που καλύπτονται από τις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα Α και ικανοποιούν τους κοινοτικούς κανόνες προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτη χώρα, διαμέσου του εδάφους ενός άλλου κράτους μέλους, η μεταφορά πρέπει —εκτός από επείγουσα περίπτωση, την οποία έχει επιτρέψει η αρμόδια αρχή για να εξασφαλίσει καλές συνθήκες διαβίωσης των ζώων— να παραμείνει υπό τελωνειακό έλεγχο μέχρι τον τόπο εξόδου από το έδαφος της Κοινότητας, σύμφωνα με τον τρόπο που θα καθορίσει η Επιτροπή, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 ή, ανάλογα με την περίπτωση, του άρθρου 19.

Επί πλέον, στην περίπτωση των ζώων ή προϊόντων που δεν πληρούν τους κοινοτικούς κανόνες ή ζώων ή προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Β, η διαμετακόμιση γίνεται μόνον εάν έχει ρητώς επιτραπεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους διαμετακόμισης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν εξάλλου ώστε:

— τα ζώα και τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 τα οποία ενδεχομένως θα εθανατώνοντο στα πλαίσια εθνικού προγράμματος εκρίζωσης των ασθενειών που δεν αναφέρονται στο παράρτημα Γ, να μην αποστέλλονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,

— τα ζώα και τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Α ή τα ζώα και προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Β δεν αποστέλλονται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους εάν δεν μπορούν να τεθούν σε εμπορία στο δικό τους έδαφος για υγειονομικούς λόγους ή για λόγους υγειονομικού ελέγχου που δικαιολογούνται βάσει του άρθρου 36 της συνθήκης.

3. Με την επιφύλαξη των καθηκόντων ελέγχου που ανατίθενται από την κοινοτική νομοθεσία στον επίσημο κτηνίατρο, η αρμόδια αρχή ελέγχει τακτικά τις εκμεταλλεύσεις, τις αγορές ή κέντρα συγκέντρωσης που έχουν εγκριθεί, τα κέντρα και οργανισμούς, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα ζώα ή προϊόντα που προορίζονται για το εμπόριο ανταποκρίνονται στις κοινοτικές απαιτήσεις και, ιδίως, ότι πληρούν τους όρους της παραγράφου 1 στοιχεία γ) και δ) όσον αφορά την αναγνώριση.

Όταν υφίσταται βάσιμη υπόνοια ότι δεν τηρούνται οι κοινοτικές απαιτήσεις, η αρμόδια αρχή προβαίνει στις αναγκαίες εξακριβώσεις και, αν επιβεβαιωθεί η υπόνοια αυτή, λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, μεταξύ των οποίων και η θέση της εκμετάλλευσης, του κέντρου ή του οργανισμού, υπό αναγκαστική διαχείριση.

4. Η Επιτροπή δύναται, με τη διαδικασία του άρθρου 18, ή ενδεχομένως, του άρθρου 19, να θεσπίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως για να ληφθεί υπόψη το συγκεκριμένο είδος.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη αποστολής λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι:

α) οι κάτοχοι ζώων και προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 τηρούν τις εθνικές ή κοινοτικές, υγειονομικές και ζωοτεχνικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία σε όλα τα στάδια της παραγωγής και της εμπορίας των ζώων·

β) τα ζώα και τα προϊόντα, που αναφέρονται στο παράρτημα Α ελέγχονται, από κτηνιατρική άποψη, τόσο προσεκτικά όσο εάν προορίζονταν για την εθνική αγορά, εκτός εάν προβλέπεται ειδική παρέκκλιση από την κοινοτική νομοθεσία·

γ) η μεταφορά των ζώων γίνεται με κατάλληλα μέσα που εξασφαλίζουν την τήρηση των κανόνων υγιεινής.

2. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής που έχει εκδώσει το πιστοποιητικό ή το έγγραφο που συνοδεύει τα ζώα ή τα προϊόντα ανακοινώνει την ημέρα της παράδοσής τους, μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος που προβλέπεται στο άρθρο 20, στην αρμόδια κεντρική αρχή του κράτους μέλους προορισμού και στην αρμόδια αρχή του τόπου προορισμού, τις πληροφορίες που θα ορίσει η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18.

3. Τα κράτη μέλη αποστολής λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να επιβάλουν κυρώσεις για κάθε παράβαση της κτηνιατρικής και ζωοτεχνικής νομοθεσίας, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνονται παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας, και ιδίως όταν διαπιστώνεται ότι τα σχετικά πιστοποιητικά, έγγραφα ή σήματα αναγνώρισης δεν ανταποκρίνονται στο καθεστώς των ζώων ή των εκμεταλλεύσεων προέλευσής τους ή στα πραγματικά χαρακτηριστικά των προϊόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Έλεγχοι στον προορισμό

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη προορισμού εφαρμόζουν τα ακόλουθα μέτρα ελέγχου:

α) η αρμόδια αρχή μπορεί, στον τόπο προορισμού των ζώων ή των προϊόντων να εξακριβώνει με δειγματοληπτικούς κτηνιατρικούς ελέγχους και άνευ διακρίσεων, αν τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 3· μπορεί, επίσης, με αυτή την ευκαιρία, να προβαίνει και σε δειγματοληψία.

Εξάλλου, είναι δυνατό να διενεργούνται έλεγχοι κατά τη διάρκεια της μεταφοράς των ζώων και των προϊόντων στο έδαφός τους, όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους διαμετακόμισης ή του κράτους μέλους προορισμού διαθέτει πληροφορίες σχετικά με πιθανή παράβαση·

β) εξάλλου, σε περίπτωση που τα ζώα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και κατάγονται από άλλο κράτος μέλος προορίζονται:

i) για μια αγορά ή ένα εγκεκριμένο κέντρο συγκέντρωσης όπως ορίζεται στην κοινοτική νομοθεσία, ο ασκών την εκμετάλλευση είναι υπεύθυνος για την είσοδο ζώων που δεν πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3.

Η αρμόδια αρχή πρέπει να επαληθεύει μέσω μη διακριτικών ελέγχων των πιστοποιητικών ή συνοδευτικών εγγράφων, ότι τα ζώα πληρούν τις εν λόγω απαιτήσεις,

ii) για σφαγείο που έχει τεθεί υπό την εποπτεία επίσημου κτηνιάτρου, ο κτηνίατρος αυτός πρέπει να φροντίζει, βάσει, ιδίως, του πιστοποιητικού ή του συνοδευτικού εγγράφου, ώστε να σφάζονται μόνον τα ζώα που πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3.

Ο ασκών την εκμετάλλευση του σφαγείου είναι υπεύθυνος για τη σφαγή ζώων που δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ),

iii) για καταχωρημένο έμπορο ο οποίος προβαίνει σε κατάτμηση των παρτίδων ή για οποιαδήποτε εγκατάσταση που δεν υπόκειται σε διαρκή έλεγχο, ο εν λόγω έμπορος ή η εγκατάσταση αυτή θεωρούνται από την αρμόδια αρχή ως παραλήπτες των ζώων και εφαρμόζονται οι όροι που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο,

iv) για εκμεταλλεύσεις, για κέντρο ή οργανισμό, συμπεριλαμβανομένων, στην περίπτωση μερικής εκφόρτωσης κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, κάθε ζώο ή ομάδα ζώων πρέπει, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3, να συνοδεύεται από το πρωτότυπο του υγειονομικού πιστοποιητικού ή του συνοδευτικού εγγράφου μέχρι τον οριζόμενο σε αυτό προορισμό.

Οι παραλήπτες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο σημεία iii) και iv) οφείλουν, πριν από κάθε κατάτμηση ή μεταγενέστερη διάθεση στο εμπόριο να εξακριβώνουν την ύπαρξη των σημάτων αναγνώρισης, πιστοποιητικών ή εγγράφων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, στοιχεία γ) και δ) και να αναφέρουν στην αρμόδια αρχή κάθε παράλειψη ή ανωμαλία, στη δε τελευταία περίπτωση, να απομονώνουν τα εν λόγω ζώα μέχρις ότου αποφασίσουν για την τύχη τους οι αρμόδιες αρχές.

Οι εγγυήσεις που πρέπει να παρέχουν οι παραλήπτες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, σημεία iii) και iv), καθορίζονται στα πλαίσια σύμβασης που υπογράφεται με την αρμόδια αρχή κατά την προηγούμενη καταχώρηση που προβλέπεται στο άρθρο 12. Αυτή η αρμόδια αρχή εξακριβώνει, με δειγματοληπτικούς ελέγχους κατά πόσον τηρούνται οι εγγυήσεις αυτές.

Οι διατάξεις του παρόντος σημείου εφαρμόζονται κατ' αναλογία στους παραλήπτες των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

2. Όλοι οι παραλήπτες που αναφέρονται στο πιστοποιητικό ή έγγραφο που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ):

α) είναι υποχρεωμένοι, εφόσον το ζητήσει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού, και στην έκταση που απαιτείται για τη διενέργεια των ελέγχων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, να αναφέρουν εκ των προτέρων την άφιξη των ζώων ή των προϊόντων που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος, και ιδίως τη φύση και την προβλεπόμενη ημερομηνία αφίξεως.

Πάντως, η προθεσμία κοινοποίησης δεν μπορεί κατά κανόνα να υπερβαίνει μία ημέρα· ωστόσο σε εξαιρετικές περιστάσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να γίνεται η κοινοποίηση δύο ημέρες προηγουμένως.

Η κοινοποίηση αυτή δεν απαιτείται για τους καταχωρημένους ίππους που είναι εφοδιασμένοι με έγγραφο αναγνώρισης όπως προβλέπεται στην οδηγία 90/427/ΕΟΚ·

β) διατηρούν, για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή, τα πιστοποιητικά υγειο-

νομικού ελέγχου ή τα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 3, ώστε να τα προσκομίσουν στην αρμόδια αρχή, εφόσον αυτή το ζητήσει.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 ή, ανάλογα με την περίπτωση, του άρθρου 19.

Άρθρο 6

1. Στο μέτρο που η κοινοτική νομοθεσία ή, σε τομείς που δεν έχουν ακόμα εναρμονιστεί, η εθνική νομοθεσία που συμφωνεί προς τους γενικούς κανόνες της συνθήκης, προβλέπουν να τίθενται σε απομόνωση τα ζώντα ζώα, η απομόνωση αυτή πραγματοποιείται συνήθως στην εκμετάλλευση προορισμού.

2. Όταν δικαιολογείται, από εξαιρετικές περιστάσεις, για κτηνιατρικούς λόγους η απομόνωση μπορεί να πραγματοποιείται σε σταθμό απομόνωσης. Ο σταθμός αυτός θεωρείται ως τόπος προορισμού της αποστολής. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τους λόγους που υπαγόρευσαν αυτή την ενέργειά του.

3. Οι υποχρεώσεις σχετικά με την απομόνωση καθώς και ο τόπος της απομόνωσης καθορίζονται στις κτηνιατρικές προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε, κατά τους ελέγχους που διενεργούνται στους τόπους από τους οποίους μπορούν να εισαχθούν στο έδαφος της Κοινότητας ζώα ή προϊόντα αναφερόμενα στο άρθρο 1 προερχόμενα από τρίτη χώρα, όπως λιμάνια, αερολιμένες και συνοριακοί σταθμοί με τις τρίτες χώρες, να λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα:

α) ελέγχονται τα πιστοποιητικά ή τα έγγραφα που συνοδεύουν τα ζώα ή τα προϊόντα·

β) εάν πρόκειται για εισαγόμενα ζώα ή προϊόντα προέλευσης τρίτων χωρών, τα ζώα και τα προϊόντα αυτά πρέπει να μεταφέρονται, υπό τελωνειακό έλεγχο, στους σταθμούς επιθεώρησης προκειμένου να υποβληθούν σε κτηνιατρικό έλεγχο.

Τα ζώα ή τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Α μπορούν να εκτελωνίζονται μόνο εάν οι έλεγχοι αυτοί αποδεικνύουν ότι είναι σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία·

γ) τα κοινοτικά ζώα και προϊόντα υπόκεινται στους κανόνες ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 5.

2. Τα ζώα ή τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Β ή όσα εισάγονται βάσει εθνικών υγειονομικών κανόνων, πρέπει να εισάγονται απευθείας στο έδαφος της Κοινότητας σε ένα σταθμό επιθεώρησης του κράτους μέλους που σκοπεύει να τα εισαγάγει και να επιθεωρούνται στο σταθμό αυτό σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β).

Τα κράτη μέλη που προβαίνουν σε εισαγωγές προελεύσεως τρίτων χωρών βάσει εθνικών υγειονομικών κανόνων, ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη, και ιδίως τα κράτη μέλη διαμετακόμισης για την ύπαρξη παρόμοιων εισαγωγών και για τις απαιτήσεις στις οποίες υπόκεινται οι εισαγωγές αυτές.

Τα κράτη μέλη-παραλήπτες απαγορεύουν την επαναποστολή, από το έδαφός τους, ζώων τα οποία δεν έχουν διαμείνει κατά τις προβλεπόμενες από τις κοινοτικές ρυθμίσεις ειδικές περιόδους ή προϊόντων που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, παρά μόνον εφόσον γίνεται χωρίς διαμετακόμιση με προορισμό άλλο κράτος μέλος που προσφεύγει στην ίδια δυνατότητα.

Ωστόσο, μέχρις ότου θεσπιστεί η κοινοτική νομοθεσία που προβλέπεται στο άρθρο 20, τα ζώα ή προϊόντα αυτά μπορούν να εισάγονται στο έδαφος ενός κράτους μέλους, άλλου από το αναφερόμενο στο δεύτερο εδάφιο, με την προηγούμενη γενικής φύσεως συμφωνία του άλλου αυτού κράτους μέλους και, ενδεχομένως, ενός κράτους μέλους διαμετακόμισης, όσον αφορά τις λεπτομέρειες του ελέγχου. Τα κράτη μέλη αυτά ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη στα πλαίσια της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής για την εφαρμογή της παρέκκλισης αυτής και για τις συμφωνηθείσες λεπτομέρειες ελέγχου.

3. Πάντως, από την 1η Ιανουαρίου 1993 και κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όλα τα ζώα ή τα προϊόντα που μεταφέρονται με μεταφορικά μέσα τα οποία εκτελούν τακτικά και απευθείας δρομολόγια μεταξύ δύο γεωγραφικών σημείων της Κοινότητας υπόκεινται στους κανόνες ελέγχου που προβλέπονται στο άρθρο 5.

Άρθρο 8

1. Εάν, κατά τη διάρκεια του ελέγχου που πραγματοποιείται στον τόπο προορισμού της αποστολής ή κατά τη μεταφορά, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού διαπιστώνουν:

α) την παρουσία παραγόντων υπεύθυνων για ασθένεια που αναφέρεται στην οδηγία 82/894/ΕΟΚ [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 90/134/ΕΟΚ της Επιτροπής [2], ζωονόσου, ασθένειας ή οιασδήποτε αιτίας που ενδέχεται να συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τα ζώα ή για τον άνθρωπο ή ότι τα προϊόντα προέρχονται από περιοχή μολυσμένη από επιζωοτική ασθένεια, οι προαναφερόμενες αρχές επιβάλλουν την απομόνωση του ζώου ή της παρτίδας ζώων στον πλησιέστερο σταθμό απομόνωσης ή τη θανάτωσή τους ή/και την καταστροφή τους.

Τα έξοδα για τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο μέτρα βαρύνουν τον αποστολέα, τον εντολοδόχο του ή το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τα προϊόντα ή τα ζώα αυτά.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού ανακοινώνουν αμέσως εγγράφως, με το προσφορότερο μέσο, στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και στην Επιτροπή τις διαπιστώσεις που γίνονται, τις αποφάσεις που λαμβάνονται, καθώς και τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη τους.

Μπορούν να εφαρμόζονται τα μέτρα διασφάλισης που προβλέπονται στο άρθρο 10.

(1) ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 58.
(2) ΕΕ αριθ. L 76 της 22. 3. 1990, σ. 23.

Επιπλέον, αν το ζητήσει ένα κράτος μέλος και με τη διαδικασία του άρθρου 17, η Επιτροπή, για να αντιμετωπίσει καταστάσεις που δεν προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, μπορεί να θεσπίζει κάθε αναγκαίο μέτρο για να επιτύχει συντονισμένη αντιμετώπιση εκ μέρους των κρατών μελών·

β) ότι, με την επιφύλαξη του στοιχείου α), τα ζώα ή τα προϊόντα δεν ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις που ορίζουν οι κοινοτικές οδηγίες ή, στην περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος λαμβάνει εγγυήσεις σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ ή σύμφωνα με ισοδύναμους κοινοτικούς κανόνες οι οποίοι είτε θεσπίσθηκαν, είτε θα θεσπισθούν, η εθνική νομοθεσία υγειονομικού ελέγχου, οι προαναφερόμενες αρχές μπορούν, εφόσον το επιτρέπουν οι συνθήκες υγιεινής ή υγειονομικού ελέγχου, να αφήνουν στον αποστολέα ή τον εντολοδόχο του τη δυνατότητα επιλογής ανάμεσα:

— σε περίπτωση παρουσίας καταλοίπων, τη διατήρησή τους υπό έλεγχο έως ότου επιβεβαιωθεί η τήρηση των κοινοτικών κανόνων και, εάν δεν τηρούνται οι κανόνες αυτοί, την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία,

— τη σφαγή των ζώων ή την καταστροφή των προϊόντων,

— την επαναποστολή τους με την έγκριση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους αποστολής και την προηγούμενη ενημέρωσή του ή των κρατών μελών διαμετακόμισης.

Ωστόσο, στην περίπτωση που διαπιστώνονται παραλείψεις στο πιστοποιητικό ή τα έγγραφα, πρέπει να δίνεται στον ιδιοκτήτη ή στον εντολοδόχο του προθεσμία τακτοποίησης πριν γίνει χρήση της δυνατότητας αυτής.

2. Με τη διαδικασία του άρθρου 18, η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο των ασθενειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 8, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους προορισμού επικοινωνεί, χωρίς καθυστέρηση, με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα και ανακοινώνουν στην αρμόδια αρχή του πρώτου κράτους μέλους τη φύση των ελέγχων που διενεργούνται, τις αποφάσεις που λαμβάνονται και τους λόγους που υπαγόρευσαν τη λήψη τους.

Εάν η αρμόδια αυτή αρχή του κράτους μέλους προορισμού κρίνει ότι τα μέτρα αυτά δεν επαρκούν, αναζητά από κοινού με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής τα μέσα και τους τρόπους αντιμετώπισης της κατάστασης, ενδεχομένως με επιτόπια επίσκεψη.

Όταν, μετά τη διενέργεια των προβλεπομένων στο άρθρο 8 ελέγχων, διαπιστώνεται επανειλημμένη παράλειψη, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους προορισμού ενημερώνει την Επιτροπή και τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών.

Μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους προορισμού ή με δική της πρωτοβουλία η Επιτροπή μπορεί, ανάλογα με τη φύση των παραβάσεων που διαπιστώνονται:

— να αποστέλλει επιτόπου, σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές, αποστολή επιθεώρησης,

— να αναθέτει σε επίσημο κτηνίατρο, το όνομα του οποίου πρέπει να περιλαμβάνεται σε κατάλογο που καταρτίζει η Επιτροπή βάσει προτάσεων των κρατών μελών και τον οποίο έχουν αποδεχθεί τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη, να εξακριβώσει επιτόπου τα πραγματικά περιστατικά,

— να ζητά από την αρμόδια αρχή να εντείνει τους ελέγχους στην εγκεκριμένη εκμετάλλευση, κέντρο, οργανισμό, αγορά ή κέντρο συγκέντρωσης ή στην περιοχή καταγωγής.

Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη για τα συμπεράσματά της.

Μέχρις ότου διατυπωθούν τα συμπεράσματα της Επιτροπής, το κράτος μέλος αποστολής οφείλει, κατόπιν αιτήσεως του κράτους μέλους προορισμού, να ενισχύει τους ελέγχους για τα ζώα ή τα προϊόντα που προέρχονται από την εν λόγω εγκεκριμένη εκμετάλλευση, κέντρο, οργανισμό, αγορά ή κέντρο συγκέντρωσης ή περιοχή και, όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι υγείας των ζώων ή δημόσιας υγιεινής, να αναστέλλει τη χορήγηση των πιστοποιητικών ή των εγγράφων μεταφοράς.

Εξάλλου, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να εντείνει τους ελέγχους για τα ζώα της ίδιας προέλευσης.

Η Επιτροπή, μετά από αίτηση ενός από τα δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και εάν ο εμπειρογνώμονας επιβεβαιώσει την ύπαρξη παραλείψεων, οφείλει να λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 17, και μάλιστα να επιτρέπει στα κράτη μέλη να αρνούνται προσωρινά την είσοδο στο έδαφός τους ζώων ή προϊόντων που προέρχονται από την εν λόγω εγκεκριμένη εκμετάλλευση, κέντρο, οργανισμό, αγορά ή κέντρο συγκέντρωσης ή από τη σχετική περιοχή. Τα μέτρα αυτά πρέπει να επιβεβαιώνονται ή να αναθεωρούνται το συντομότερο δυνατόν με τη διαδικασία του άρθρου 17.

2. Πλην της προβλεπόμενης στην παράγραφο 3 περιπτώσεως, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη χρήση των ένδικων μέσων που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία των κρατών μελών κατά των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους προορισμού πρέπει να κοινοποιούνται, με ταυτόχρονη μνεία των λόγων που υπαγόρευσαν τη λήψη τους, στον αποστολέα ή στον εντολοδόχο του καθώς και στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αποστολής.

Αν ο αποστολέας ή ο εντολοδόχος του υποβάλει σχετική αίτηση, οι αιτιολογημένες αποφάσεις πρέπει να του ανακοινώνονται γραπτώς με μνεία των ένδικων μέσων που προβλέ-

πει η ισχύουσα νομοθεσία του κράτους μέλους προορισμού, καθώς και του τύπου και των προθεσμιών μέσα στις οποίες τα ένδικα αυτά μέσα πρέπει να ασκηθούν.

Ωστόσο, σε περίπτωση διαφοράς και εφόσον συμφωνούν να δύο ενδιαφερόμενα μέρη, μπορούν, μέσα σε ένα μήνα το αργότερο, να υποβάλουν τη διαφορά στην κρίση εμπειρογνώμονα ο οποίος περιλαμβάνεται σε κατάλογο εμπειρογνωμόνων της Κοινότητας, τον οποίο καταρτίζει η Επιτροπή. Τα έξοδα της πραγματογνωμοσύνης αυτής βαρύνουν την Κοινότητα.

Ο εμπειρογνώμονας αυτός πρέπει να γνωμοδοτήσει μέσα σε 72 ώρες το αργότερο, ή αφού λάβει το αποτέλεσμα των τυχόν αναλύσεων. Τα μέρη αποδέχονται τη γνωμοδότηση, τηρουμένων των κοινοτικών κτηνιατρικών κανόνων.

3. Τα έξοδα για την επιστροφή της αποστολής, την παραμονή ή την απομόνωση των ζώων, ή, ενδεχομένως, τη σφαγή ή την καταστροφή τους, βαρύνουν τον αποστολέα, τον εντολοδόχο τους ή το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τα ζώα ή τα προϊόντα αυτά.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 ή, ανάλογα με την περίπτωση, του άρθρου 19.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 10

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει αμέσως στα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή, εκτός από την εμφάνιση στην επικράτειά τους των ασθενειών που προβλέπονται στην οδηγία 82/894/ΕΟΚ, την εμφάνιση οποιασδήποτε ζωονόσου, ασθενείας ή αιτίας που ενδέχεται να συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τα ζώα ή την υγεία των ανθρώπων.

Το κράτος μέλος αποστολής θέτει αμέσως σε εφαρμογή τα μέτρα καταπολέμησης ή πρόληψης που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως τον καθορισμό των ζωνών προστασίας που προβλέπονται σε αυτήν ή θεσπίζει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει κατάλληλο.

Το κράτος μέλος προορισμού ή διαμετακόμισης το οποίο, κατά τη διενέργεια ελέγχου που προβλέπεται από το άρθρο 5, διαπιστώνει μια από τις ασθένειες ή αιτίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, μπορεί να λαμβάνει, εάν είναι απαραίτητο, προληπτικά μέτρα που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της απομόνωσης των ζώων.

Μέχρις ότου ληφθούν τα σχετικά μέτρα, σύμφωνα με την παράγραφο 4, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, για σοβαρούς λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας ή της υγείας των ζώων, να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα έναντι των συγκεκριμένων εκμεταλλεύσεων κέντρων ή οργανισμών ή, σε περίπτωση επιζωοτίας, έναντι της ζώνης προστασίας που προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία.

Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη κοινοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

2. Ένας ή περισσότεροι αντιπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν, κατόπιν αιτήσεως του κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, ή με πρωτοβουλία της ίδιας της Επιτροπής, να μεταβαίνουν αμέσως επιτόπου για να εξετάζουν, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές, τα ληφθέντα μέτρα και διατυπώνουν γνώμη για τα μέτρα αυτά.

3. Εάν η Επιτροπή δεν έχει ενημερωθεί για τα ληφθέντα μέτρα ή εάν κρίνει ότι τα ληφθέντα μέτρα είναι ανεπαρκή, μπορεί, σε συνεργασία με το εν λόγω κράτος μέλος και έως ότου συγκληθεί η μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή, να λαμβάνει συντηρητικά μέτρα όσον αφορά τα ζώα ή τα προϊόντα που προέρχονται από την πληγείσα από την επιζωοτία περιοχή ή από συγκεκριμένη εκμετάλλευση, κέντρο ή οργανισμό. Τα μέτρα αυτά υποβάλλονται, το συντομότερο δυνατόν, στη μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή προς επιβεβαίωση, τροποποίηση ή ακύρωση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17.

4. Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση, το συντομότερο δυνατό, στα πλαίσια της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής και θεσπίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 17, τα απαραίτητα μέτρα για τα ζώα και τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και, αν το επιβάλλει η κατάσταση, για τα παράγωγα προϊόντα των εν λόγω ζώων. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της κατάστασης και, με την ίδια διαδικασία, τροποποιεί ή ακυρώνει, ανάλογα με αυτήν την εξέλιξη, τις ληφθείσες αποφάσεις.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως ο κατάλογος των ζωονόσων ή των αιτιών που ενδέχεται να συνιστούν σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18.

Άρθρο 11

Κάθε κράτος μέλος και η Επιτροπή ορίζουν την ή τις αρμόδιες κτηνιατρικές υπηρεσίες για τη διεξαγωγή των κτηνιατρικών ελέγχων και τη συνεργασία με τις υπηρεσίες ελέγχων των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε όλες οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ενδοκοινοτικό εμπόριο ζώων ή/και προϊόντων αναφερομένων στο άρθρο 1:

α) να υποχρεούνται, ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής να εγγράφονται προηγουμένως σε επίσημο μητρώο·

β) να τηρούν μητρώο στο οποίο αναφέρονται οι παραδόσεις και, για τους παραλήπτες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχείο β), ο τελικός προορισμός των ζώων ή των προϊόντων.

Το μητρώο αυτό πρέπει να τηρείται για περίοδο οριζόμενη από την αρμόδια εθνική αρχή για να επιδεικνύεται, κατόπιν αιτήσεώς της, στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν επίσης ότι οι υπάλληλοι των κτηνιατρικών υπηρεσιών τους, ενδεχομένως σε συνεργασία με τους υπαλλήλους άλλων υπηρεσιών που έχουν λάβει σχετική εντολή, μπορούν, ιδίως:

— να επιθεωρούν τις εκμεταλλεύσεις, τις εγκαταστάσεις, τα μεταφορικά μέσα και τις μεθόδους που ακολουθούνται για την επισήμανση και την αναγνώριση των ζώων,

— να ελέγχουν, όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα Α αν τηρούνται από το προσωπικό οι απαιτήσεις των κειμένων που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα,

— να πραγματοποιούν δειγματοληψίες:

  i) στα ζώα που κρατούνται ενόψει της πώλησης και που τίθενται σε κυκλοφορία ή μεταφέρονται,

  ii) τα προϊόντα που κρατούνται ενόψει της αποθήκευσης ή της πώλησης και που τίθενται σε κυκλοφορία ή μεταφέρονται,

— να εξετάζουν τα σχετικά έγγραφα ή το πληροφορικό υλικό που είναι χρήσιμο για τους ελέγχους, τους οποίους συνεπάγονται τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν από τις ελεγχόμενες εκμεταλλεύσεις, κέντρα ή οργανισμούς τη συνεργασία που είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των προαναφερόμενων καθηκόντων.

Άρθρο 14

1. Η οδηγία 64/432/ΕΟΚ (1), η οποία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/662/ΕΟΚ (2), τροποποιείται ως εξής:

α) το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 6*

Τα ζώα σφαγείου τα οποία ευθύς μετά την άφιξή τους στη χώρα προορισμού, οδηγήθηκαν είτε απευθείας, είτε μέσω εγκεκριμένης αγοράς ή κέντρου συγκεντρώσεως σε ένα σφαγείο, πρέπει να σφάζονται στο σφαγείο αυτό το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου.

Τα ζώα σφαγείου τα οποία, ευθύς μετά την άφιξή τους στη χώρα προορισμού, οδηγήθηκαν σε μια αγορά η οποία γειτνιάζει με ένα σφαγείο και από την οποία η νομοθεσία επιτρέπει την έξοδο όλων των ζώων, ιδίως μετά την λήξη της αγοράς, μόνον προς ένα σφαγείο εγκεκριμένο προς το σκοπό αυτόν από την κεντρική αρμόδια αρχή, πρέπει να σφάζονται στο σφαγείο αυτό το αργότερο πέντε ημέρες μετά την είσοδό τους στην αγορά.

Για λόγους υγειονομικού ελέγχου, η αρμόδια αρχή μπορεί να ορίζει το σφαγείο στο οποίο πρέπει να μεταφέρονται τα ζώα αυτά.»·

β) το άρθρο 7 παράγραφος 3 και το άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο καταργούνται·

γ) τα άρθρα 9 και 10 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα κείμενα:

«*Άρθρο 9*

1. Ένα κράτος μέλος το οποίο διαθέτει εθνικό πρόγραμμα καταπολέμησης μιας από τις λοιμώδεις ασθένειες που δεν αναφέρονται στο παράρτημα Ε για τμήμα ή το σύνολο της επικράτειάς του μπορεί να υποβάλει το πρόγραμμά του στην Επιτροπή, αναφέροντας ιδίως:

— την κατανομή της ασθένειας στο κράτος μέλος,

— την αιτιολόγηση του προγράμματος λαμβάνοντας υπόψη τη σπουδαιότητα της ασθένειας και τις πιθανές ωφέλειες σε σχέση με το κόστος του προγράμματος,

— τη γεωγραφική ζώνη στην οποία θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα,

— τις διάφορες κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται οι επιχειρήσεις και τα πρότυπα βάσει των οποίων γίνεται η κατάταξη αυτή, καθώς και τις διαδικασίες δοκιμής,

— τις διαδικασίες ελέγχου του προγράμματος αυτού,

— τις ενέργειες που πρέπει να αναλαμβάνονται αν μια επιχείρηση διαγράφεται για οποιοδήποτε λόγο από τη συγκεκριμένη κατηγορία,

— τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται όταν διαπιστώνονται θετικά αποτελέσματα κατά τους ελέγχους που διεξάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του προγράμματος.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα προγράμματα που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη. Τα προγράμματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να εγκρίνονται, τηρουμένων των κριτηρίων της παραγράφου 1, με τη διαδικασία του άρθρου 12. Με την ίδια διαδικασία, οι συμπληρωματικές γενικές ή μερικές εγγυήσεις που μπορεί να απαιτούνται κατά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές προσδιορίζονται συγχρόνως ή το αργότερο τρεις μήνες μετά την έγκριση των προγραμμάτων. Οι εγγυήσεις αυτές δεν πρέπει να είναι αυστηρότερες από τις εγγυήσεις τις οποίες εφαρμόζει στο έδαφός του το κράτος μέλος.

3. Το πρόγραμμα που κοινοποιείται από το κράτος μέλος μπορεί να τροποποιείται ή συμπληρώνεται με τη διαδικασία του άρθρου 12. Με την ίδια διαδικασία, μπορεί να εγκρίνεται τροποποίηση ή συμπλήρωση ήδη εγκριθέντος προγράμματος και των εγγυήσεων που προσδιορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Άρθρο 10

1. Ένα κράτος μέλος που θεωρεί ότι είναι ολικά ή μερικά απαλλαγμένο από μια από τις ασθένειες στις οποίες είναι ευαίσθητα τα βοοειδή και χοιροειδή, υποβάλλει στην Επιτροπή τα κατάλληλα δικαιολογητικά, αναφέροντας ιδιαίτερα:

(1) ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 2012/64.
(2) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.

— τη φύση της ασθένειας και το ιστορικό της εμφάνισής της στην επικράτειά του,

— τα αποτελέσματα των δοκιμών παρακολούθησης οι οποίες βασίζονται σε ορολογική, μικροβιολογική ή παθολογική και επιδημιολογική έρευνα και στο γεγονός ότι η ασθένεια αυτή πρέπει να δηλώνεται υποχρεωτικά στις αρμόδιες αρχές,

— τη διάρκεια κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η παρακολούθηση,

— ενδεχομένως, την περίοδο κατά την οποία απαγορεύθηκε ο εμβολιασμός κατά της ασθένειας και τη γεωγραφική ζώνη την οποία αφορά η απαγόρευση αυτή,

— τους κανόνες που επιτρέπουν τον έλεγχο της απουσίας της ασθένειας.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα δικαιολογητικά που υποβάλλει το κράτος μέλος. Οι συμπληρωματικές γενικές ή μερικές εγγυήσεις που είναι δυνατόν να απαιτούνται κατά το ενδοκοινοτικό εμπόριο μπορούν να καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 12. Οι εγγυήσεις αυτές δεν πρέπει να είναι αυστηρότερες από τις εγγυήσεις τις οποίες εφαρμόζει στο έδαφός του το κράτος μέλος. Εάν τα δικαιολογητικά υποβλήθηκαν πριν από 1η Ιουλίου 1991, οι αποφάσεις για τις πρόσθετες εγγυήσεις πρέπει να ληφθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992.

3. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή κάθε τροποποίηση των δικαιολογητικών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σχετικά με την ασθένεια. Βάσει των πληροφοριών αυτών, οι εγγυήσεις που ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, μπορούν να τροποποιούνται ή να καταργούνται με τη διαδικασία του άρθρου 12.».

2. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο έως πέμπτο εδάφιο και τα άρθρα 7 και 15 της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ (1) καταργούνται.

3. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 14 της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ (2) καταργούνται.

4. Στην πέμπτη γραμμή του άρθρου 13 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/227/ΕΟΚ (4), ο αριθμός «τρία» αντικαθίσταται από τον αριθμό «πέντε».

Άρθρο 15

1. Στις οδηγίες 64/432/ΕΟΚ και 89/556/ΕΟΚ προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 14:

«Άρθρο 14

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (*) εφαρμόζονται, ιδίως, όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί η χώρα προορισμού, καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.»

2. Στην οδηγία 88/407/ΕΟΚ παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 15:

«Άρθρο 15

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (*) εφαρμόζονται, ιδίως, όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί η χώρα προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.»

3. Το άρθρο 9 της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Οι κανόνες οι προβλεπόμενοι από την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (*), εφαρμόζονται, ιδίως, όσον αφορά τους ελέγχους στον τόπο καταγωγής, τη διοργάνωση και τις συνέπειες των ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιεί η χώρα προορισμού καθώς και τα ληπτέα μέτρα διασφάλισης.

(*) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.»

Άρθρο 16

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, μπορεί να τροποποιήσει τον κατάλογο των ασθενειών που αναφέρονται στο παράρτημα Γ.

Άρθρο 17

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ (5), αποφασίζει σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 17 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ.

Άρθρο 18

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη κτηνιατρική επιτροπή αποφασίζει σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 18 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ.

(1) ΕΕ αριθ. L 134 της 22. 7. 1988, σ. 10.
(2) ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1989, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 28.
(4) ΕΕ αριθ. L 93 της 6. 4. 1989, σ. 25.
(5) ΕΕ αριθ. L 255 της 18. 10. 1968, σ. 23.

Άρθρο 19

Σε περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη ζωοτεχνική επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 77/505/ΕΟΚ (1), αποφασίζει σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 11 της οδηγίας 88/661/ΕΟΚ (2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 20

1. Η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 18, θέτει σε εφαρμογή ένα μηχανογραφημένο σύστημα συνδέσεως μεταξύ των κτηνιατρικών αρχών προκειμένου, ιδίως, να διευκολύνει τις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών των περιοχών στις οποίες έχει εκδοθεί υγειονομικό πιστοποιητικό ή έγγραφο που συνοδεύει τα ζώα και προϊόντα ζωϊκής προελεύσεως και των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους προορισμού.

2. Οι λεπτομέρειες της χρηματικής συμμετοχής της Κοινότητας που προβλέπονται στο άρθρο 37 της απόφασης 90/424/ΕΟΚ οι οποίες είναι αναγκαίες για την πραγματοποίηση του προγράμματος αυτού θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 42 της εν λόγω απόφασης.

3. Με τη διαδικασία του άρθρου 18, η Επιτροπή θεσπίζει τον τρόπο εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως τις κατάλληλες προδιαγραφές για την ανταλλαγή δεδομένων και κανόνων στον τομέα της ασφαλείας των ανταλλασσομένων δεδομένων.

Άρθρο 21

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992, οι ανταλλαγές ζώων και προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Β υπόκεινται, εν αναμονή κοινοτικών ρυθμίσεων και με την επιφύλαξη της διατηρήσεως των ενδεχομένων εθνικών κανόνων που προβλέπονται για την εξατομίκευση των παρτίδων, στους κανόνες ελέγχου που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, και ιδίως στους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερη πρόταση.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη, πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 26, τις προϋποθέσεις και λεπτομερείς διατάξεις που εφαρμόζονται για την εισαγωγή στο έδαφός τους ζώων και προϊόντων αναφερομένων στο πρώτο εδάφιο, περιλαμβανομένων και των κανόνων εξατομικεύσεως.

Η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 17 καθορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη μηχανοργάνωση του δελτίου προϋποθέσεων που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο.

Οι κανόνες ελέγχου που προβλέπονται για τα ζώα και προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα 1 επεκτείνονται στα ζώα και προϊόντα ζωικής προελεύσεως που δεν καλύπτονται από το παράρτημα αυτό κατά τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων που διέπουν τις συναλλαγές τους. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992 το Συμβούλιο αποφασίζει κατά πόσο θα συμπεριλάβει στις 31 Δεκεμβρίου 1992 στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και της παρούσας οδηγίας τα ζώα και προϊόντα ζωικής προελεύσεως που δεν καλύπτονται από τις εν λόγω οδηγίες.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή πριν από την 1η Οκτωβρίου 1991 πρόγραμμα στο οποίο προσδιορίζονται τα εθνικά μέτρα τα οποία σχεδιάζουν να εφαρμόσουν για να πραγματοποιήσουν τους στόχους που προβλέπει η παρούσα οδηγία, και ιδίως τη συχνότητα των ελέγχων.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα προγράμματα που ανακοινώνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Κάθε χρόνο και για πρώτη φορά το 1992, η Επιτροπή απευθύνει στα κράτη μέλη σύσταση σχετικά με πρόγραμμα ελέγχων για τον επόμενο χρόνο, σύσταση σχετικά με την οποία θα έχει προηγουμένως γνωμοδοτήσει η κτηνιατρική επιτροπή. Η σύσταση αυτή μπορεί να προσαρμοστεί μεταγενέστερα.

Άρθρο 23

1. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1991 το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία τους κανόνες και γενικές αρχές που εφαρμόζονται κατά τους ελέγχους των εισαγωγών προελεύσεως τρίτων χωρών ζώων και προϊόντων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Κατά τον ίδιο τρόπο οι σταθμοί ελέγχου στα εξωτερικά σύνορα καθώς και οι απαιτήσεις τις οποίες πρέπει να ικανοποιούν οι σταθμοί αυτοί θα καθοριστούν πριν από την ημερομηνία αυτή.

2. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 1993 το Συμβούλιο προβαίνει, βάσει έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με την αποκτηθείσα πείρα, συνοδευόμενη από ενδεχόμενες προτάσεις επί των οποίων θα αποφανθεί με ειδική πλειοψηφία, στην επανεξέταση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των διατάξεων του άρθρου 10 και του άρθρου 5 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Άρθρο 24

Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1992 ή δώδεκα το αργότερο μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη πρέπει να συμμορφωθούν προς την οδηγία 90/423/ΕΟΚ, και προκειμένου να επιτρέψουν την προοδευτική υλοποίηση του καθεστώτος ελέγχου που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη, κατά παρέκκλιση του άρθρου 5 παράγραφος 1:

— να διατηρήσουν έλεγχο των εγγράφων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς για τα ζώα και προϊόντα που αναφέρονται στα παραρτήματα Α και Β προκειμένου να εξασφαλίσουν την τήρηση των ειδικών απαιτήσεων που προβλέπονται από τους κοινοτικούς ή τους εθνικούς κανόνες,

— να προβούν σε έλεγχο των εγγράφων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς για τα ζώα και προϊόντα που εισάγονται από τρίτες χώρες και προορίζονται για αυτά.

(1) ΕΕ αριθ. L 206 της 12. 8. 1977, σ. 11.
(2) ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 16.

Άρθρο 25

Το Συμβούλιο με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, καθορίζει πριν από την 1η Οκτωβρίου 1992 το καθεστώς που εφαρμόζεται μετά τη λήξη ισχύος των μεταβατικών διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 24.

Άρθρο 26

Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν:

i) προς το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 9 της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ, δύο μήνες μετά την ημερομηνία κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας,

ii) προς τις άλλες διατάξεις της παρούσας οδηγίας, σε μια ημερομηνία που θα καθορισθεί κατά την απόφαση που θα ληφθεί πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1990, αλλά όχι αργότερα από τις 31 Δεκεμβρίου 1991.

Εντούτοις, η Ελληνική Δημοκρατία διαθέτει πρόσθετη προθεσμία ενός έτους για να συμμορφωθεί προς τις άλλες διατάξεις.

Άρθρο 27

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 26 Ιουνίου 1990.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. O'KENNEDY

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

I. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών.

ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 1977/64.

Οδηγία 88/407/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1988 για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών.

ΕΕ αριθ. L 194 της 22. 7. 1988, σ. 10.

Οδηγία 89/556/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών από τρίτες χώρες.

ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1989, σ. 1.

Οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διακίνηση των ιπποειδών και τις εισαγωγές ιπποειδών προέλευσης τρίτων χωρών [1].

ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 42.

Οδηγία 90/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο και στις εισαγωγές σπέρματος χοίρων.

ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 62.

II. ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Οδηγία 77/504/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1977 σχετικά με τα βοοειδή αναπαραγωγής καθαράς φυλής.

ΕΕ αριθ. L 206 της 12. 8. 1977, σ. 8.

Οδηγία 88/661/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1988 περί των ζωοτεχνικών κανόνων που εφαρμόζονται στα χοιροειδή αναπαραγωγής.

ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1988, σ. 36.

Οδηγία 89/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 1989 σχετικά με τα αιγοειδή και προβατοειδή αναπαραγωγής καθαράς φυλής.

ΕΕ αριθ. L 153 της 8. 6. 1989, σ. 30.

Οδηγία 90/427/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τους όρους ζωοτεχνικού και γενεαλογικού χαρακτήρα που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο ιπποειδών.

ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 55.

---

[1] Από την 1η Ιανουαρίου 1992.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΑΛΛΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΥΠΟΚΕΙΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ

A. **Ζώντα ζώα**

— αιγοπρόβατα,

— ζώντα πουλερικά,

— κουνέλια κατοικίδια.

B. **Προϊόντα**

— απορρίματα ζώων μεταποιημένα σε συστατικά για ζωοτροφές,

— αυγά για επώαση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ Ή ΤΩΝ ΕΠΙΖΩΟΤΙΚΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΝΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΕΔΑΦΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ (ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΠΕΡΙΟΧΕΣ Ή ΖΩΝΕΣ)

— Αφθώδης πυρετός (FMD)

— Κλασική πανώλη των χοίρων (CSF)

— Αφρικανική πανώλη των χοίρων (ASF)

— Φυσαλιδώδης νόσος των χοίρων (SVD)

— Ψευδοπανώλη των πτηνών (ND)

— Πανώλη των βοοειδών

— Πανώλη των μικρών μυρηκαστικών (PPR)

— Φυσαλιδώδης στοματίτις (VS)

— Καταρροϊκός πυρετός

— Πανώλη των ίππων (AHS)

— Εγκεφαλομυελίτις των ίππων

— Νόσος του Teschen

— Γρίππη των πτηνών

— Ευλογιά των αιγοπροβάτων

— Οζώδης δερματίτις

— Πυρετός της κοιλάδας του Rift

— Λοιμώδης πλευροπνευμονία των βοοειδών
